

Kaunokirjallisuutta.

*

Ulapalle. Kirjoitti *Matti Kurikka*. 23 siv.

Lukekoon tämän kirjasen jokainen kansalainen! Hän on sen kautta tilaisuudessa tutustumaan siihen hengen uskontoon, joka päivä päivältä yhä enemmän voittaa alaa aikamme edistyneimpien piirissä. Matti Kurikan kyhäelmä esittää varsin helppotajuisessa muodossa sen uskonnon yleisimmät pääpiirteet – kuinka ikuinen elämä, ikuisesti jatkuva luominen on suuri henkinen kehityskulku, mitä ihmiskunta on ollut ja mihin nähtävästi pyrkii sen paraimmista lapsista päättäen; kuinka korkeaksi ja ihanaksi yksilön elämän tehtävä, siveysoppi, tämän uskon kannalta muuttuu – kaikkea tätä kuvaa tekijä koruttomalla ja maltillisella kielellä, joka on omiansa tekemään syvällisen vaikutuksen tarkkaavaisen lukijaan. Jokainen lukija ehkei ota uskoakseen, että Jeesus opillaan „uudestasyntymisestä“ olisi tarkoittanut jälleensyntymystä eli reinkarnatsioonina (joka paljon selvemmin johtuu muista raamatun lauseista), mutta koska sitä asiaa onkin vain sivumennen kosketeltu, ei se häiritse kirjan yleisvaikutusta, joka on innostuttava.

Matti Kurikka on täten mielestämme tehnyt sangen onnistuneen purjehduksen „ulapalle“ emmekä voi muuta kuin toivoa, että jokainen lukisi, mitä hän matkastaan kertoo.

Elia.

(*Päivälehti* 1897, N:o 321, Helsingissä, Perjantaina [Jouluaattona] 24 p. Joulukuuta 1897, s. 2, palsta 4)